

Text > **LAURA PÉREZ VICTÒRIA** és filòloga, periodista i besneta de llibreters. Sempre li havia agradat escriure i l'Aula d'escriptura va ser el detonant per començar a fer-ho més seriosament. Si us reconeixeu en un dels seus textos, sí, sou vosaltres.

Els finals

Puja els escalons de dos en dos i obre la porta de l'habitació d'un cop. Ella fa poc que està estirada al llit amb el llibre de sempre a les mans. Ell es posa el pijama de ratlles que li va regalar la seva mare i entra al lavabo, sense molestar-se a tancar la porta. Des del llit ella sent com es renta les dents, glopeja sorollosament i escup l'aigua a la pica. Sent com puja la tapa del vàter i com tira la cadena. Durant aquesta estona ella només ha pogut avançar vint pàgines i ara sap que haurà de deixar-ho.

Amb un moviment àgil ell salta sobre el llit, mira l'hora al mòbil, es col·loca bé el coixí i encén la televisió amb el comandament. Com cada nit, prem el número 1 i amb la fletxa va canviant de canal. Encara li queden tres minuts perquè comenci el capítol i abans vol fer una repassada. Un partit de segona divisió, el programa d'històries increïbles, la repetició de l'informatiu del vespre i, per fi, quinze canals més tard, apareixen els crèdits en blanc i negre de la sèrie que fa mesos li va recomanar un company de feina.

Al principi ella li demanava amb delicadesa: «Amor meu, podries abaixar el volum?». Però ell, mig abduït, no l'escoltava. Després va provar amb les males cares, els sorolls i fins i tot va arribar a tapar-se les orelles amb el coixí o a tancar el llum just quan ell sortia del lavabo. Però res.

Avui ha optat per una tàctica senzilla. Tanca el llibre de Tolstoi amb un cop sec i el llança amb desgana sobre la tauleta de nit. S'estira i li dona l'esquena mentre un inspector crida: «Peter, han visto al sospechoso en una licorería de la sexta avenida», i el detectiu li respon: «Mandad una patrulla de inmediato, yo cogeré mi coche». Ella fa un càlcul ràpid i arriba a la conclusió que si la sèrie té deu temporades, amb uns vint capítols cada una... fa sis mesos que suporta aquesta tortura cada nit. I ell tot just va per la setena. S'incorpora de cop, encén el llum, se'l queda mirant fixament i diu: «En Peter mor al final de la novena temporada». Ell agafa el comandament, prem el botó de silenci i es gira cap a ella. «L'Anna Karènina es tira a les vies del tren».

Aquest espai és fruit de la col·laboració amb l'Aula d'escriptura de l'Ajuntament de Girona i l'Escola Municipal d'Art La Mercè, que s'encarreguen de seleccionar els textos i les il·lustracions entre l'alumnat.

Il·lustració > RAFAEL LLAUGER RIBAS és barceloní-gironí, arqueòleg de formació i alumne de pintura, dibuix i aquarella de l'Escola Municipal d'Art de Girona. S'interessa per la capacitat d'evocació visual del dibuix i la pintura, per la facilitat que tenen per generar sensacions i enganys mitjançant el traç, les formes i el color.